

om, at jeg under førstebehandlingen rejste problemet, og man ville se på det i udvalget. Sådan er den historiske kendsgerning. Det er ikke noget, vi kommer rendende med, efter at forslaget er fremsat. Meldingen er naturligvis givet, ministeren vidste det, og ministeren har i øvrigt for nylig bekræftet, at jeg ikke husker forkert. Det vil jeg bare godt for historiens skyld have slået fast.

Til hr. Jerup vil jeg sige, at jeg brugte eksemplet med de mange forskellige danseformer til at sige, at det ikke er en definition af dans eller motion, der længere kan bruges til at sikre, at der ikke er en unfair konkurrence over for de private. Vi må finde på noget andet. Det er nogle af de modeller, vi skal diskutere.

I gamle dage var det lettere, for da kunne man sige: Motion er sådan, eller dans er sådan. Men i dag er det så udflydende begreber, at misbrugsmulighederne er for store, og derfor må vi finde nogle andre instrumenter. Det var såmænd bare det, jeg forsøgte at sige.

Formanden:

Så er vi vist fremme ved undervisningsministeren.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Der er grund til at takke for en ganske lang debat ved en første behandling, der jo i virkeligheden kun omfatter ændringer til en allerede vedtaget lov. Men jeg har været meget glad for den – som jeg opfatter det – helt klare tilslutning til folkeoplysningsloven og dens grundprincipper. Ganske som det blev sagt, stærkere end jeg ofte har hørt det i Folketingssalen, da vi i sin tid vedtog folkeoplysningsloven.

Det er måske heller ikke så mærkeligt, for det er jo en lovgivning, der mere end nogen anden bygger på et meget grundigt forberedelsesarbejde: Ikke bare blandt politikere og embedsmænd – de kan også gøre mange ting – men langt ud i befolkningen, hos brugerne, hos initiativtagerne har der været en meget grundig og omfattende aktivitet som indgang til at lave en ny folkeoplysningslov.

Da loven nu skulle revideres, som det var bestemt i lovgivningen, gennemførte vi yderligere en sådan proces, hvor lovforslaget har været ude til en meget grundig høring og diskussion. Ikke bare sådan en høring, hvor der pludselig kommer et brev fra en formand eller en bestyrelse, men ude til diskussion blandt brugerne selv. Jeg mener personlig, at det er en

meget fornem måde at prøve at lave lovgivning på, og man må sige, at med de tilbagemeldinger – det er der også flere ordførere der har hæftet sig ved – der kom på den nuværende lovgivning, var der en meget udbredt tilfredshed med hovedprincipperne.

Så var der en række enkeltdele, som forskellige kunne ønske sig gjort anderledes. Noget gik den ene vej – hvis man kan sige det på den måde – og noget den anden. Jeg er glad for at konstatere en enighed på trods af en lidt ophevet debat om et bestemt emne, som jeg ikke vil kalde en detalje – det kunne være at genere nogen – men som i forhold til folkeoplysningsloven og dens fornemme principper absolut er en mindre ting, der går ud på at finde en eller anden afgrænsning mellem folkeoplysningsvirksomhed og privat virksomhed.

Må jeg komme med et par bemærkninger til nogle af de ændringer og fornyelser, der er i dette lovforslag, og som jo også præcis bygger på gode forslag, som kom ind i forbindelse med høringen. Der er to områder, som er særlig interessante, og som også har været til debat nu. Det er de – og det må man jo trods alt sige – begrænsede forbedringer, der økonomisk er ved at give hovedområde 1 lidt forbedrede tilskuds-betingelser, når det gælder lokaler. Det vil altså sige hovedsagelig til voksenundervisningen.

Når jeg finder det væsentligt at have den forholdsvis beskedne, men alligevel betydningsfulde ændring med, er det, fordi vi i disse år og mere i de kommende år oplever, at en række af de lokaler, som voksenundervisningen ellers har kunnet benytte sig af, i dagtimerne i stigende grad vil blive beslaglagt af børn og unge igen, fordi børnetallet er stigende. Så her er der en mindre håndsækning til det, vi er mange der føler er vigtigt i denne sammenhæng, nemlig også at give voksenundervisningen muligheder for at give tilbud.

For at holde balancen i forslaget, også når det gælder økonomien mellem hovedområde 1 og hovedområde 2, som jo er foreningslivet og dets aktiviteter, har vi måttet nøjes med et begrænset forslag, det vedkender jeg mig gerne, nemlig ved at sige, at der var lidt bedre tilskudsmuligheder for 60-årige og derover på aktivitetssiden.

Dette skal ses i lyset af, at der faktisk var et ønske hos initiativtagere og brugere om, at vi kunne slette den kendte 25-års-grænse. Det fandt vi ikke der var økonomi til. Det vil jeg heller ikke tro der var tilslutning til i Folketinget. Men så har vi fundet – ikke fundet, vi har lyttet